

3. Kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, võib kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaadi määruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktide b ja c ning määruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktide b ja c tähenduses esitada ka tähtaja jooksul, mille on tolliasutused määranud kooskõlas tolliseadustiku artikli 53 lõikega 1?
4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas määruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktis b ja määruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktis b nimetatud kinnitusarve, milles on rakendusotsuse 2013/707/EL asemel nimetatud otsust 2013/423/EL, vastab põhikohtuasja asjaoludel ja õiguse üldpõhimõtteid arvestades määruse nr 1238/2013 III lisa punkti 9 ja määruse nr 1239/2013 II lisa punkti 9 nõuetele?
5. Kui neljandale küsimusele vastatakse eitavalt: Kas tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, võib kinnitusarve määruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punkti b ja määruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses esitada ka veel tollivõla kindlaksmääramise vaidlustamise menetluses?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97 (EÜT 1997, L 17, lk 1; ELT eriväljaanne 02/008, lk 179).

⁽²⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2013, L 325, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1239/2013, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks (ELT 2013, L 325, lk 66).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 4. mail 2018 – Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus“ jt versus Presidenza del Consiglio dei Ministri jt

(Kohtuasi C-305/18)

(2018/C 268/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus“, VAS – Aps Onlus ja Associazione di Promozione Sociale „Movimento Legge Rifiuti Zero per l'Economia Circolare“

Vastustajad: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lazio, Regione Toscana ja Regione Lombardia

Eelotsuse küsimused

1. Euroopa Liidu Kohtul palutakse selgitada, kas direktiivi 2008/98/EÜ⁽¹⁾ artiklitega 4 ja 13 koostoimes selle direktiivi „põhjendustega“ 6, 8, 28 ja 31 on vastuolus sellised riigisisesed esmase õiguse normid ja neid rakendavad riigisisesed teise õiguse normid nagu dekreetseaduse nr 133/2014 (mis on kinnitatud seadusena nr 164/2014) artikli 35 lõige 1 ja ministrite nõukogu esimehe 10. augusti 2016. aasta dekreet (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233, 5.10.2016), mis kvalifitseerivad üksnes ministrite nõukogu esimehe dekreedid lisade ja tabelite kohaselt nendega reguleeritud põletusrajatised suure riikliku tähtsusega strateegilisteks infrastruktuurideks ja kätisteks, mis rakendavad olmejäätmete ja nendega samastatavate jäätmete käitlemise integreeritud ja modernset süsteemi ning tagavad riikliku iseseisvuse, võttes arvesse seda, et riigi seadusandja ei ole sarnaselt kvalifitseerinud ka rajatisi, mis käitlevad jäätmeid ringlussevõtu ja korduskasutamise eesmärgil, vaatamata sellele, et need kaks käitlemisviisi on viidatud direktiivis kehtestatud jäätmehierarhias eespool?

Kui see nii ei ole, siis palutakse Euroopa Liidu Kohtul selgitada, kas direktiivi 2008/98/EÜ artiklitega 4 ja 3 on vastuolus sellised riigisisesed esmase õiguse normid ja neid rakendavad riigisisesed teise õiguse normid nagu dekreetseaduse nr 133/2014 (mis on kinnitatud seadusena nr 164/2014) artikli 35 lõige 1 ja ministrite nõukogu esimehe 10. augusti 2016. aasta dekreet (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233, 5.10.2016), mis kvalifitseerivad olmejäätmete põletusrajatised suure riikliku tähtsusega strateegilisteks infrastruktuurideks ja kätisteks, et piirata jäätmete prügilasse ladestamist ning vabaneda ka selle valdkonna Euroopa õigusnormide rakendamata jätmise tõttu algatatud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlustest ja vältida uute menetluste algatamist?

2. Euroopa Liidu Kohtul palutakse selgitada, kas direktiivi 2001/42/EÜ⁽²⁾ artiklitega 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ja 12 – ka omavahelises koostoimes – on vastuolus sellised riigisisesed esmase õiguse normid ja neid rakendavad riigisisesed teise õiguse normid nagu dekreetseaduse nr 133/2014 (mis on kinnitatud seadusena nr 164/2014) artikli 35 lõige 1 ja ministrite nõukogu esimehe 10. augusti 2016. aasta dekreet (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233, 5.10.2016), mis näevad ette, et ministrite nõukogu esimees võib dekreediga suurendada olemasolevate põletusrajatisete võimsust ning määrata kindlaks selliste olmejäätmete ja nendega samastatavate jäätmete energiat kasutavate põletusrajatisete arvu, võimsuse ja paiknemise maakonnas, mis tuleb ehitada kindlaks määratud katmata vajaduse rahuldamiseks, eesmärgil taastada progressiivselt sotsiaalmajanduslik tasakaal riigi territooriumi eri osade vahel ja järgides liigiti kogumise ja ringlussevõtu eesmärke, kusjuures need riigisisesed õigusnormid ei näe ette, et ministrite nõukogu esimehe dekreedist tuleneva kava ettevalmistamise faasis tuleb kohaldada keskkonna strateegilise hindamise eeskirju, nagu need on ette nähtud viidatud direktiivis 2001/42/EÜ?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT 2008, L 312, lk 3).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT 2001, L 197, lk 30; ELT eriväljaanne 15/06, lk 157).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 7. mail 2018 – Lavorgna Srl versus Comune di Montelanico jt

(Kohtuasi C-309/18)

(2018/C 268/29)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Lavorgna Srl